

ALBUMANMELDELSE

Når stilheden bliver det største fravær

KAITLYN AURELIA SMITH
Gush

★★★★★

/ NETTWERK MUSIC GROUP
UDGIVELSE 22.08.2025

I jagten på at udfylde hver eneste pause skabes en lyd, der både blænder og trætter.

AF **NICOLAJ ROOS** / FOTO: TIM SACCENTI

22.09.2025 / 14:52 / Læsetid: 3 min

Var det ikke for et tilfældigt møde med en nabo for mange år siden i Los Angeles, havde vi sandsynligvis fået et album med klassiske klaverkompositioner i stedet for *Gush*. For den amerikanske komponist, producer og performer Kaitlyn Aurelia Smith begyndte rejsen for alvor, da hun lånte en Buchla 100-synthesizer – et instrument berømt for sin ureglerlige personlighed – og dermed vendte sin musikalske kurs fra akustiske til elektroniske klangflader.

Smith er på ingen måde en debutant. Hun er uddannet fra Berklee, har udgivet albums i et nærmest årligt tempo siden debuten i de tidlige 2010'ere og har samarbejdet med synth-pioneren Suzanne Ciani, som hun også arbejdede for som studieassistent. Ud over musikken er Smith både kontorist og har studeret kampsport – en fysisk disciplinering, der også afspejles i hendes musikalske produktion.

Dermed skriver hun sig ind i en tradition, hvor kvindelige skabere har sat dybe spor i elektronisk musik – fra Clara Rockmore og Daphne Oram til Else Marie Pade og Laurie Spiegel. Der er også lavet en dokumentar – *Sisters with Transistors* – om netop disse kvindelige pionerer. Fælles for dem er en kompromisløs søgen efter nye udtryk, ofte med maskiner som både med- og modspiller.

Læs også: *Forglemte, feministiske filtreringer*

Hvor Kraftwerk med kirurgisk præcision betonedes teknologiens mekaniske kant, søger Smith oftest det modsatte: organiske, levende strukturer, hvor elektronikken ånder og pulserer. Hendes tidligere værker som *Ears* og *The Kid* har været både eksperimenterende og til tider kropsligt dansende, mens *Let's Turn It Into Sound* (2022) næsten flirtede med pop. *Gush* fortsætter denne linje, men tager et skridt længere ind i en kompakt, næsten overmættet lydverden.

Allerede åbningssporet "Drip" slår tonen an: et minimalistisk udgangspunkt med nedpitch'et vokal og knaster trommemaskine, som langsomt vokser til en skurrende masse af lo-fi strygere. Der er en vis kølig fascination i lag-på-lag-æstetikken, men samtidig savner man åndehuller; Smith synes ivrig efter at udfylde hvert eneste mellemrum.

"Urges" leger med jungle-trommer, vokalloops og stereoeffekter, men resultatet føles til tider klaustrofobisk. Når alle elementer vil have hovedrollen, bliver helheden en mur af lyd, hvor øret længes efter pauser og kontraster.

Titelnummeret "Gush" er blandt albummets mest legesyge, med knitrende beats, 8-bit-referencer og en skæv rytmik, der kan minde om både The Knife og tidlig James Blake. Her viser Smith sin evne til at skabe farverige, kalejdoskopiske universer. Men også her er udfordringen tydelig: når alle detaljer skubbes frem i lydbilledet, mister musikken sin dybde.

Et af de mere vellykkede øjeblikke kommer med "Almost", der i begyndelsen antyder en dynamisk spændvidde, som desværre delvist forsvinder, når vokalen træder ind. Dog rummer sangen en intensitet og en dramatisk åre, som giver et glimt af, hvor stærk Smith kunne være, hvis hun turde give plads til stilhed og skygger i sit udtryk.

Samlet set er *Gush* et album båret af opfindsomhed og en næsten manisk trang til at udforske Buchla-synthesizerens muligheder. Smiths vokal – ofte bearbejdet med pitch-shift og effekter – fremstår både karakteristisk og belastende; de skarpe s-lyde og den konstante fremtræden i mikset kan virke anstrengende i længden. Det hele forstærkes af en mastering, der presser lydniveauet så hårdt, at man til tider mister lysten til at lytte koncentreret.

Overordnet kan det måske være svært at bebrejde Smith hendes tilgang. Denne insisteren på et tæt pakket, legato-præget univers, har været et gennemgående træk i hendes musik fra hun debuterede. Men på *Gush* kammer det desværre over. Resultatet føles som et overpyntet lærred, hvor kunstneren har haft svært ved at lægge penslen fra sig. Ørene møttes hurtigt, og det, der burde være en farverig rejse, ender som en monotont presset oplevelse.

Gush er ikke et dovent album, men snarere et, der vil for meget på én gang. Som ham i skolegården der konstant ville have din opmærksomhed, kan det indledningsvist fange din opmærksomhed, men senere blive udmattende. Man kan beundre håndværket og modet, men for den tålmodige lytter er belønningen desværre begrænset.

GUSH
Preview Kaitlyn Aurelia Smith
Save on Spotify

1

Drip
Kaitlyn Aurelia Smith

04:38

2

Urges
Kaitlyn Aurelia Smith

03:53

3

Gush
Kaitlyn Aurelia Smith

03:43

RELATERET INDHOLD

Kaitlyn Aurelia Smith

LÆS OGSÅ

ALBUMANMELDELSE – 22.09.2025

Jasper Hoiby *Fellow Creatures*

Nyt insisterende album fra den danske jazzbassist

ALBUMANMELDELSE – 22.09.2025

The Mukherjee *Development*

En ny omgang eksotisk americana og indie-pop-rock

ALBUMANMELDELSE – 22.09.2025

Maroon 5

Endnu flere letkøbte popklichéer – med markante gæster

ALBUMANMELDELSE – 22.09.2025

David Byrne

Stadig glad i låget, og det smitter gevaldigt

ALBUMANMELDELSE – 21.09.2025

Teyana Taylor

Don't mess with Teyana

GAFFA

Få GAFFAs nyhedsmail

KONTAKT

KONCERTGUIDEN

KULTURPOLITIK

FESTIVALGUIDEN

INDTAST DIN EMAILADRESSE

TILMELD

☐ Ja tak, jeg ønsker at modtage GAFFAs nyhedsbrev, og godkender derfor cookie & privatlivspolitik

FØLG OS

© 2025 GAFFA. ALL RIGHTS RESERVED

DANMARK

SVERIGE

NORGE

itm8